

THUYẾT MINH

Đất nước Việt Nam đang trải qua quá trình công nghiệp hóa và hiện đại hóa một cách mạnh mẽ. Xem xét dưới khía cạnh kiến trúc và quy hoạch, cuộc chuyển mình này dường như đang ngoài khả năng kiểm soát của nhà quản lý và các nhà hoạch định chiến lược. Kết quả là một thành phố xinh đẹp được mệnh danh là “Hòn ngọc Viễn Đông” đang phải đối mặt với các vấn đề phức tạp và lộn xộn như sự bành trướng của hệ thống giao thông, các khu quy hoạch và tòa nhà mới được xây dựng với tốc độ chóng mặt nhưng thiếu kiểm soát và suy thoái dần yếu tố tốt bản địa và văn hóa, sự ô nhiễm không khí và nước, ngõ hẻm tự phát cùng với sự thiếu hợp lý trong phân chia đất đai. Hơn hết, đối với nhóm thiết kế, vấn đề lớn nhất là con người đang sống trong một môi trường ngột ngạt, ô nhiễm và thiếu gắn kết với tự nhiên và cộng đồng.

Thành phố cần một cách thức để được tái cấu trúc, thiết lập một chất lượng sống tốt hơn.

Vị trí khu đất là sân bay Tân Sơn Nhất được gắn với giả thuyết sẽ được bỏ trống trong tương lai cung cấp một cơ hội tuyệt vời cho sự tái thiết, sự đổi mới và sang tạo. Qua sự nghiên cứu, nhóm cho rằng việc xây dựng một thành phố vệ tinh mới hiện đại là điều người khác hay làm, nhưng nó vẫn chưa bao giờ đủ cho nhu cầu của con người. Bởi giải pháp này chưa giải quyết được vấn đề một cách tổng thể và thậm chí trong tương lai thì mẫu hình thành phố vệ tinh này có thể bị lỗi thời và cần thay đổi.

Vì vậy, nhóm đã nghĩ đến một hướng tiếp cận khác, hai nhà ga trong nước và quốc tế được giữ lại nhưng chuyển đổi thành bảo tàng hàng không như một cách để người dân thành phố nhớ về vai trò và ký ức về sân bay từ quá khứ đến bây giờ. Một vùng đất rộng lớn của sân bay cũ sẽ trở thành một **“NHÀ KHO”** khổng lồ của con người, năng lượng và tự nhiên. Đây sẽ là nơi trú ngụ tạm thời của con người trong công cuộc tái thiết của thành phố. Trước tiên, một số khu vực lân cận sẽ được lựa chọn và giải tỏa để làm tiền đề cho việc thiết lập lại cơ sở vật chất, con người sẽ di chuyển vào bên trong dự án này một thời gian rồi quay lại với mảnh đất cũ của họ với một diện mạo mới, chất lượng sống mới. Trong khu vực ở tạm thời, họ được cung cấp một môi trường sống hoàn toàn mới, thân thiện và bền vững hơn, bên cạnh tình làng xóm và cộng đồng đã có từ trước. Bằng cách này, con người sẽ hiểu rõ hơn về những điều gì quan trọng với họ trong cuộc sống và họ cần thay đổi điều gì để cuộc sống của mỗi người và cộng đồng trở nên tốt đẹp hơn. Và chu trình sẽ được tiếp tục với các khu vực khác và xóm nhà khác cho đến khi toàn thành phố hoàn thành quá trình thay da đổi thịt trong một khoảng thời gian có thể kéo dài hàng trăm năm. Đó là sứ mệnh mà chúng ta đặt ra cho khu vực sân bay cũ này.

Công việc cụ thể của nhóm xoay quanh việc thiết kế cuộc sống Xanh và hòa lẫn với tự nhiên cho người dân trong khoảng thời gian 10 -15 năm. Toàn bộ dự án được thiết kế và thực hiện bằng vật liệu tiền chế do yêu cầu về xây lắp nhanh, chi phí tiết kiệm và tái sử dụng được. Tuy nhiên, sự khô khan đó sẽ được bù đắp bởi môi trường thoáng đãng và xanh mướt bởi những không gian cây xanh lớn quanh khu vực. Các công trình nội khu cũng được kiểm soát chặt chẽ về độ cao và mật độ để phục vụ chiến lược này.

Người dân thành phố mặc dù không cảm thấy thỏa mãn với cuộc sống hiện tại của mình nhưng lại không thực sự mạnh mẽ và quyết tâm trong việc bảo vệ môi trường xanh và bền vững. Có lẽ là vì họ chưa bao giờ được sống trong một môi trường như thế và đây chính là cơ hội để họ sống và cảm nhận

và rồi sau đó tạo nên những ký ức đẹp. Sự gắn kết này với hy vọng sẽ là bước khởi đầu cho những suy nghĩ và tiếng nói của thời đại về một môi trường sống và môi trường kiến trúc thỏa mãn tính cộng đồng, tính cách bản địa và một môi trường sống bền vững trong tương lai.

Hệ thống đường xá được phân chia ở hình thức ô cờ đơn giản, tạo nên các đơn vị ở nhỏ với kích thước mỗi cạnh là 150m. Bên trong những khu ở này có đủ các tiện nghi cơ sở vật chất cho cuộc sống được duy trì và phát triển. Toàn bộ giao thông nội bộ trong khu ở đều dành cho đường đi bộ và xe đạp, tạo điều kiện cho môi trường giao tiếp giữa con người với con người. Các khối công trình được phát triển theo hệ thống module với nhiều khối chức năng khác nhau bằng khung thép tiền chế tạo thuận lợi cho việc sản xuất hàng loạt với qui mô lớn.

Dự án này hoạt động như một chổi xoắn ốc đi lên, mỗi chu kỳ ứng với một lớp người đến và đi tạo điều kiện cho một khu vực trong thành phố được tái thiết. Cứ vậy, vòng xoắn càng lên cao thì nhiều vấn đề càng được giải quyết, thậm chí những thách thức mới xuất hiện trong tương lai cũng có thể được giải quyết bằng cách thức tương tự. Cho đến một lúc nào đó, thành phố đã tạm thời ổn định về mặt tái cấu trúc. Khi sứ mệnh quan trọng của sân bay này dần kết thúc thì cũng là lúc phần đất trống sẽ dần được trao trả lại hoàn toàn cho tự nhiên. Đến cuối chặng đường, thì khu vực sân bay của quá khứ sẽ dần trở thành một khu rừng xanh trong trái tim thành phố với lối tiếp cận chính là đường băng cũ của sân bay và một số khu vực ở sẽ được giữ lại như một bảo tàng sống để những thế hệ tiếp theo có thể nhìn thấy và nhớ về những ký ức và sứ mệnh của một vùng đất cho chính đô thị và con người nơi đây.